

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44806

гр. София, 14.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 55 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА

като разгледа докладваното от КАМЕЛИЯ ПЛ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20231110151387 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 312 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по предявени от Ж. С. С. (ищец) срещу „Соф Кънект“ АД (ответник), искове, както следва:

1) конститутивен иск по чл.344, ал.1, т.1 от *Кодекса на труда* (КТ) за признаване уволнението за незаконно и отмяна на Заповед № 234/13.07.2023г. на работодателя;

2) конститутивен иск по чл. 344, ал.1, т.2 КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „водач, електрокар и друга перонна механизация / товарач – старши“ в сектор 1 Багажи, отдел „Перонно обслужване“, дирекция „Наземно обслужване“ при ответника;

3) осъдителен иск по чл. 344, ал.1, т.3 КТ вр.чл.225, ал.1 КТ за заплащане на обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението в размер на 8955.90 лева, представляващо брутното трудово възнаграждение за шест месеца, за периода 01.07.2023 г. – 31.12.2023 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба – 18.09.2023г., до окончателното плащане.

Ищецът твърди, че е работила по трудово правоотношение при ответника на длъжност „водач, електрокар и друга перонна механизация / товарач – старши“ в сектор 1 Багажи, отдел „Перонно обслужване“, дирекция „Наземно обслужване“ по трудов договор и считано от 12.06.2007г. и с брутно трудово възнаграждение за предходния уволнението месец в размер на 1492.65 лева. Твърди, че със заповед № 234/13.07.2023г., връчена му на 17.07.2023г., и на основание чл. 325, ал. 1, т. 9 КТ трудовото му правоотношение с ответника било прекратено поради невъзможност да

изпълнява възложената му работа поради болест, а именно двустранна нефролитиаза с пиелонефрит, хронична бъбречна недостатъчност, артериална хипертония II степен с хипертонично сърце, лумбална спондилоза и остеохондроза при дископатия на L4-S1 с радикулопатия, установена с ЕР № 91269 от 124/29.06.2023г. на специализиран състав на НЕЛК по вътрешни болести. Твърди, че прекратеното на това основание правоотношение е незаконно. Обосновава незаконността на уволнението с довода, че основанието е несъставомерно, тъй като към датата на връчване на заповедта за уволнение и към момента на подаване на исковата молба липсва влязъл в сила медицински документ на ТЕЛК или НЕЛК, който да удостоверява наличието на медицински противопоказания, пречещи му да заема и изпълнява възложената работа. Сочи, че е изпълнявал добросъвестно работата си, като от няколко години му била призната 50% намалена работоспособност и до момента няма посочени от ТЕЛК противопоказания, пречещи му да изпълнява възложената дейност. Заявява, че последното решение на ТЕЛК от тази година, било обжалвано от работодателя пред НЕЛК поради липса на противопоказания, която по-горестояща комисия в пълно противоречие с предходните си решения при обжалване на актовете на ТЕЛК и при едни и същи заболявания и условия на труд приела, че сочените от работодателя противопоказания са налице, при което работодателят веднага прекратил правоотношението си с него и без да му предложи друга подходяща работа. Уволнението се оспорва и с довода, че работодателят е нарушил текста на чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ, прекратявайки трудовото му правоотношение във време, в което е ползвал законен отпуск поради временна нетрудоспособност, считано от датата на уволнението – 13.07.2023г. По изложените съображения моли предявените иски да бъдат уважени. Представя доказателства и прави искания. Претендира разноски.

Ответникът, надлежно уведомен за правото си на писмен отговор, депозира такъв, с който оспорва предявените иски. Признава, че ищецът е работил по трудово правоотношение съгласно сключен трудов договор №891/11.06.2007г. на длъжност „товарач“, изменен с допълнително споразумение № 3365/16.12.2019г. на длъжност „Водач електрока и друга перонна механизация, той и товарач-страши“; че на основание Концесионен договор за възлагане на концесия за строителство на обект „Гражданско летище за обществено ползване София“ от 22.07.2020г. между „Соф Кънект“ и Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на основание чл. 123а КТ трудовото правоотношение между ищеца и „Летище София“ ЕАД не е прекратено, а правата и задълженията по него са прехвърлени към „Соф Кънект“ АД; че по силата на допълнително споразумение №627/01.04.2023г. основното месечно трудово възнаграждение на ищеца е в размер на 1548.00 лева, а допълнителното месечно трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на 306.50 лева; че трудовото правоотношение с ищеца е прекратено със Заповед № 234/13.07.2023г. на основание чл. 235, ал. 1, т. 9 КТ – невъзможност да

изпълнява възложената му работа поради болест, а именно двустранна нефролитиаза с пиелонефрит, хронична бъбречна недостатъчност, артериална хипертония II степен с хипертонично сърце, лумбална спондилоза и остеохондроза при дископатия на L4-S1 с радикулопатия, установена с ЕР № 91269 от 124/29.06.2023г. на специализиран състав на НЕЛК по вътрешни, белодробни и ССЗ болести и липса на друга подходяща длъжност с оглед здравословното състояние и професионална квалификация на ищеца; че работодателят не е предложил друга подходяща работа на ищеца; че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца експертното решение на НЕЛК не е влязло в сила. Ответникът обаче оспорва твърденията на ищеца за незаконност на уволнението поради несъставомерност и неспазване на закрилата, като заявява, че уволнението е законосъобразно. Обосновава законността на уволнението с доводите, че органът на медицинската експертиза – в случая НЕЛК, е определил, че ищецът не може да работи на заеманата от него длъжност с оглед заложените функции в длъжностната му характеристика и следва да се трудоустрои за срока на определения процент трайно намалена работоспособност на друга подходяща дейност. Сочи, че решението на НЕЛК има задължителна обвързваща сила за работодателя и той не разполага с правомощие да извърши преценка за неговата законосъобразност. Релевира, че съгласно чл. 112, ал. 9 ЗЗ обжалването на експертното решение за трайно намалена работоспособност на органите на медицинската експертиза не спира неговото изпълнение, което правило дерогира общите правила по АПК, поради което намира, че не е било необходимо актът на НЕЛК да е влязъл в сила към датата на прекратяване на правоотношението, а последното следва да се прекрати съобразно препоръката, за да не се създава опасност за здравето на служителя. Посочва, че именно по тази причина в решението на НЕЛК е дадено предписание към работодателя за трудоустрояване на ищеца на друга подходяща работа, в който смисъл бил и текстът на чл. 317, ал. 2 КТ, където на работодателя било предписано задължение да не допуска служителят да изпълняван задълженията по заеманата към момента длъжност, като забраната не била поставена под условие влизане в сила на експертното решение. Твърди, че в този случай и при невлязло в сила решение на НЕЛК работодателят е длъжен да приложи закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ. Вторият довод, с който се обосновава законност на уволнението е, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение при работодателя е нямало длъжност, на която ищецът да бъде трудоустроен, тъй като е запълнена квотата по чл. 38 ЗХУ и са заети работните места по чл. 315 КТ, определени като подходящи за трудоустрояване. Твърди, че въпреки липсата на свободни длъжности, определени за заемане от хора с трайни увреждания и подходящи за трудоустроени, работодателят не е предложил на служителя друга работа, тъй като към момента на прекратяване на трудовото правоотношение свободните длъжности не отговаряли на здравословното състояние на ищеца, изисквали различно от притежаваното от него образование и професионална

квалификация, и/или изисквали предварителна сертификация от главни дирекция „Гражданско въздухоплавателна администрация“ за заемането им. Възражава по приложимост на закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ с доводите, че текстът не е приложим в този случай на прекратяване на правоотношението, както и че към момента на връчване на заповедта – 13.07.2023г., служителят се е запознал с нея при отказ, удостоверен с подписа на двама свидетели, и към който момент правоотношението се счита прекратено, а за работодателя не съществувало задължението да взема предварително разрешение, тъй като служителят се е явил на работа на 13.07.2023г. и не е уведомил работодателя, че ползва отпуск поради временна неработоспособност, както и не му представил болничен лист. Релевира възражение за прихващане при условията на евентуалност – ако предявените искиове бъдат уважени, с вземането на ищеца по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ с насрещно вземане за изплатено обезщетение на основание чл. 222, ал. 2 КТ в размер на две месечни брутни трудови възнаграждения, както и с изплатено обезщетение на основание чл. 53, ал. 1 от действащия Колективен трудов договор в размер на три месечни брутни трудови възнаграждения, които след удържания данък, възлизат в общ размер на 8345.25 лева. Твърди, че кумулирането на тези обезщетения с това по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ е недопустимо. При тези доводи се моли предявения главен иск да бъде отхвърлен, а от там – да бъдат отхвърлени и обусловените от него, а ако бъдат уважени – съдът да се произнесе по възражението за прихващане като го уважи и присъди оставащата разлика. Не се възражава по приемането на представените доказателства, само срещу искането да се представи влязло в сила решение на НЕЛК с довод, че то не е влязло в сила, поради което не може да бъде представено. Представя доказателства и прави доказателствени искания. Претендира се разноси.

Съдът, след като извърши проверката по реда на чл. 140 ГПК, намира следното:

Ищецът носи тежестта да установи, че е бил в трудово правоотношение с ответника, че е останал без работа за сочения период /за което следва да представи в о.с.з. оригинал на трудова книжка/ и не е получавал трудово възнаграждение, че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец преди уволнението; че е получил заповедта за уволнение на 17.07.2023г. и че към този момент и от 13.07.2023г. е започнал ползването на разрешен отпуск, за който е уведомил работодателя.

В тежест на ответника е да докаже законността на извършеното уволнение, на посоченото в заповедта прекратително основание, в това число невъзможност на работника или служителя да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайно намалена работоспособност, и по здравни противопоказания въз основа на заключение на трудово-експертната лекарска комисия; че работодателят е уведомил

работника или служителя за свободните длъжности и е получил изявление от него дали са подходящи; че при работодателя няма друга работа, подходяща за здравното състояние на работника или служителя; че оспорената заповед е връчена на служителя на 13.07.2023г. при отказ да я получи; че е спазил закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 2 КТ като е изискал предварително разрешение на инспекцията по труда за трудоустроен работник или служител; че е спазил закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ като е изискал предварително разрешение на инспекцията по труда за работник или служител, който е започнал ползуването на разрешения му отпуск към датата на връчване на заповедта, за който е бил уведомен. В тежест на ответника е също да докаже плащане на търсеното обезщетение за оставане без работа. В тежест на ответника е да докаже обстоятелствата, на които основава възраженията си.

По релевираното възражение за прихващане с правно основание чл. 222, ал. 2 КТ – в тежест на ответника е да докаже, че е изплатил на ищеца обезщетение за прекратяване на трудовото правоотношение поради болест в търсения размер - брутното му трудово възнаграждение за срок от 2 месеца. Указва, че за плащането на това обезщетение ответникът не сочи доказателства.

По релевираното възражение за прихващане с правно основание чл. 53, ал. 1 Колективния трудов договор – в тежест на ответника е да докаже, че е изплатил на ищеца обезщетение в размер на три месечни брутни трудови възнаграждения, както и обстоятелствата, на които се основава това обезщетение, за които ответникът не сочи доказателства.

Приложените към исковата молба и отговора на исковата молба документи са относими, необходими и допустими за правилното решаване на делото, поради което следва да се приемат като доказателства по делото.

Основателно е искането на ответника за допускане на експертиза и за допускане до разпит на един свидетел при режим на довеждане за установяване на обстоятелството по връчване на оспорената заповед.

Основателно е искането на ищеца за задължаване на ответника да представи трудовото досие на ищеца.

Следва да се отклони искането на ищеца за задължаване на ответника да представи влязло в сила решение на НЕЛК, доколкото последния признава обстоятелството, че към датата на връчване на заповедта и към момента то не е влязло в сила.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с исковата молба и отговора на исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

ПРИЕМА за съвместно разглеждане в настоящото производство релевираното от ответника при условията на евентуалност възражение за прихващане за сумата от 8345.25 лева с вземането на ищеца за обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението в размер на 8955.90 лева, представляващо brutното трудово възнаграждение за шест месеца, за периода 01.07.2023 г. – 31.12.2023 г.

ОТДЕЛЯ КАТО БЕЗСПОРНИ и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелствата:

- че ищецът е работил по трудово правоотношение съгласно сключен трудов договор №891/11.06.2007г. на длъжност „товарач“, изменен с допълнително споразумение № 3365/16.12.2019г. на длъжност „Водач електрока и друга перонна механизация, той и товарач-страши“;
- че на основание Концесионен договор за възлагане на концесия за строителство на обект „Гражданско летище за обществено ползване София“ от 22.07.2020г. между „Соф Кънект“ и Министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и на основание чл. 123а КТ трудовото правоотношение между ищеца и „Летище София“ ЕАД не е прекратено, а правата и задълженията по него са прехвърлени към „Соф Кънект“ АД;
- че по силата на допълнително споразумение №627/01.04.2023г. основното месечно трудово възнаграждение на ищеца е в размер на 1548.00 лева, а допълнителното месечно трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на 306.50 лева;
- че брутно трудово възнаграждение за предхождащия уволнението месец в размер на 1492.65 лева;
- че евентуално дължимото обезщетение за времето, през което ищецът е останал без работа поради уволнението е в размер на 8955.90 лева;
- че трудовото правоотношение с ищеца е прекратено със Заповед № 234/13.07.2023г. на основание чл. 235, ал. 1, т. 9 КТ – невъзможност да изпълнява възложената му работа поради болест, а именно двустранна нефролитиаза с пиелонефрит, хронична бъбречна недостатъчност, артериална хипертония II степен с хипертонично сърце, лумбална спондилоза и остеохондроза при дископатия на L4-S1 с радикулопатия, установена с ЕР № 91269 от 124/29.06.2023г. на специализиран състав на НЕЛК по вътрешни, белодробни и ССЗ болести и липса на друга подходяща длъжност с оглед здравословното състояние и професионална квалификация на ищеца;
- че работодателят не е предложил друга подходяща работа на ищеца;
- че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение с ищеца експертното решение на НЕЛК не е влязло в сила.

УКАЗВА на ищеца, на основание чл.146, ал.2 ГПК, че не сочи доказателства за оставането си без работа след прекратяване на трудовото правоотношение, за което в съдебно заседание следва да представи оригинал на трудова книжка или друг удостоверяващ документ, че не е започнала работа по друго трудово правоотношение или че е започнала, но при по-ниско възнаграждение.

ДОПУСКА съдебно-икономическа експертиза, вещото лице по която, след преглед на материалите по делото и справка при ответника, да отговори на поставената в отговора на исковата молба задача.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Радослав Атанасов Желязков, телефон: 0888533407.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за възнаграждение на вещото лице в размер на 500 лева, платими от ответника в едноседмичен срок от уведомяването.

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 190 ГПК, „Соф Кънект“ АД в едноседмичен срок от уведомяването да представи трудовото досие на Ж. С. С..

ДОПУСКА на ответника един свидетел при режим на довеждане за установяване на посочените в отговора на исковата молба обстоятелства.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца за задължаване на ответника да представи влязло в сила решение на НЕЛК.

***СЪДЪТ** напътва страните към спогодба, медиация, преговори или друг подходящ според тях начин за извънсъдебно и доброволно уреждане на споровете помежду им. Ако страните решат да започнат процедура по медиация, делото ще бъде спряно, а давност няма да тече, така че не съществува опасност от накърняване на права или злоупотреба с такива. Извънсъдебното уреждане на спора би било в полза на страните с оглед запазване на добрите отношения между тях, както и предвид възможността да бъдат спестени значителни по размер суми, свързани с евентуални разноски в исковото производство или пък принудително изпълнение на задълженията (разноски в изпълнителния процес).*

НАСРОЧВА делото за разглеждане по реда на бързото производство по Глава двадесет и пета ГПК в открито съдебно заседание на **20.02.2024 . от 15:30ч.**, за когато да се призоват страните.

ОБЯВЯВА съдържанието на мотивната част на настоящото определение за доклад на делото по смисъла на чл. 312, ал. 1, т. 2 ГПК.

УКАЗВА на страните, на основание чл. 312, ал. 2 ГПК, че в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящото определение могат с писмена молба с препис за насрещната страна, да вземат становище във връзка с дадените указания и доклада по делото, като изложат нови обстоятелства, посочат доказателствата за тях и представят писмените такива, като след изтичане на този срок, възможността за това се преклудира.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от определението да се изпрати на страните, като на ищеца се изпрати и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

Съдия при Софийски районен съд: _____